

EEC
-et
tilbud
til
deg!

Joda, det finnes folk som takker motstanderne av Norsk medlemskap i EEC...

Det er de som ikke er interessert i at Europa blir sterkt. En enhet som kan forstyrre supermaktenes dominerende stilling i verden.

Det er jo så greit nå. USA og Sovjet forhandler seg i mellom. Avgjør de store linjene i verdenspolitikken. Bokstavelig talt over hodene på oss i Europa.

Det er fordi Europa tradisjonelt er en rekke nasjoner med mer eller mindre motstridende interesser. Ingen samlet enhet som betyr noe i verdenssammenheng.

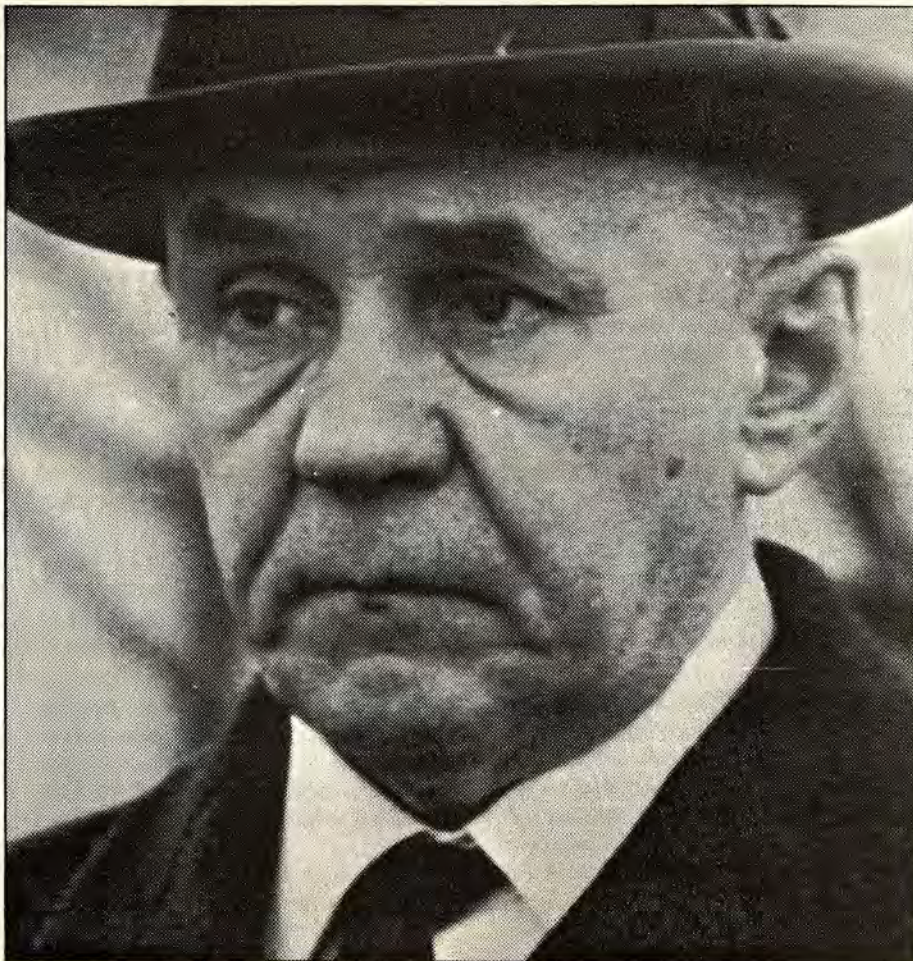
Et samlet Europa vil derimot bety at vi mangedobler vår styrke og blir en tellende faktor i det fredsbevarende arbeidet. — Et samlet Europa betyr at vi får tyngde bak våre synspunkter slik at super-

maktene ikke lenger er supermakter i forhold til Europa – men likeverdige forhandlingspartnere.

EEC er bare det første skritt i denne retningen. De første følere – som vil gi svar på om vi her i Europa kan eksistere ved siden av hverandre i fredelig samhandel og samhörighet.

Vi er samlet ca. 300 millioner mennesker i Europa. I USA bor det rundt 194 millioner – i Sovjet 230 millioner. Likevel er vi prisgitt deres luner og innfall – deres kulturer og politikk.

Et samlet Europa er det eneste som på lang sikt kan bevare de forskjellige kulturer i våre land. Det eneste som i lengden kan gi oss styrke til å sikre vår uavhengighet, sikkerhet. . . fred.

Norge er ikke så lite innenfor EEC som mange vil ha det til...

Mange tror visst at Norges meninger og ønsker vil drukne innenfor EEC. (Hvordan tror de våre meninger blir hørt utenfor. . ?)

De små landene som allerede er medlemmer – Belgia, Nederland og Luxemburg – har imidlertid bare gode erfaringer. Deres ønske er en enda nærmere samordning av landenes politikk.

Norges innflytelse kan ikke måles i stemmetall. Det som teller er om de argumentene vi kommer med er sterke nok – har gjennomslagskraft. Vanlig praksis i EEC er at de enkelte land benytter veto-rett når det oppstår konflikter som landet ikke kan godta. Formelt har også de små land rett og makt til å stanse forslag fra de store. En annen side av saken er at EEC har en så stor markedsmessig interesse for oss at alle politiske avgjørelser som taes her – umid-

delbart vil ha stor innvirkning på vår egen politikk. Det er klart at vi må være best tjent med å være representert i Fellesskapets institusjoner – slik at vi kan gjøre våre synspunkter gjeldende og bli tatt hensyn til.

DET EUROPEISKE MARKED ER EN UTFORDRING

Tenk bare på industrien. – Hele 70% av vår eksport og import er knyttet til EEC og land som nå søker tilslutning.

Hittil har EFTA ført til en sterk vekst i vårt land. Og det er betegnende at nøyaktig den samme skepsis gjorde seg gjeldende den gangen EFTA ble dannet. Idag går EFTA-landene sammen med EEC – det betyr enda større vekstmuligheter enn EFTA noen gang kunne gi.

Innenfor EEC vil vi kunne foredle våre produkter høyere enn det vi kan i dag. Det er fordi de tollmurene vi har nå blir høyere og høyere jo mer foredlede produktene er. Derfor står vi i dag relativt svakt i konkurransen når det gjelder høyt foredlede produkter.

Det sier seg selv at dette vil bety flere arbeidsplasser – og da særlig i distriktene.

Vi er avhengig av en sterk økonomisk vekst hvis vi skal kunne dekke alle de behov vi har. Det er nok å nevne distriktsutbygging, forurensning, sosiale tiltak, – og, ikke minst, overføringer til andre næringer. For å makte disse oppgavene er store og kjøpesterke markeder en absolutt hovedbetingelse.

SKIPSFARTEN

står i nøyaktig den samme stilling. EEC trenger skipsfartstjeneste – og i dag går nesten 60% av norsk utenriksflåte på EEC-havner. Når EEC, etter utvidelsen skal fastsette sin skipsfartspolitik er det derfor uhyre viktig at norske interesser blir hørt. – Hvis ikke, kan vi risikere å miste vår gode konkurransevne innen skipsfarten. Og det kan bety en økonomisk knekk som vil bli tung å bære. Det er vel ingen hemmelighet at skipsfarten – sammen med industrien – er selve ryggraden i vårt økonomiske liv.

Også i fiskerisektoren er EEC et stort underskuddsområde. Det

betyr derfor meget som eksportmarked for Norge. Vår fangst hadde i 1970 en verdi av 1.3 milliarder kroner – innen EEC ville den hatt en verdi på 2 milliarder! Samtidig vil tollfriheten på foredlede varer ytterligere stimulere fiskeriindustrien og øke inntektene ytterligere. Det er riktig at EEC ikke tillater forskjellsbehandling ved fastsettelse av fiskerigrensen. Men norske myndigheter har full anledning til å regulere fartøyenes størrelse og redskapenes art.

Gjennom slike, og flere andre reguleringsbestemmelser skal det godt gjøres for utenlandske fiskere å utkonkurrere våre egne. Dessuten er det et absolutt krav at kystfiske innenfor 3-milsgrensen forbeholdes Norge – der det er nødvendig for befolkningen.

– Flere EEC-politikere, blant annet Sicco Mansholt, har gitt uttrykk for at dette ønsket vil bli oppfylt.

LANDBRUKET SKAL IKKE LIDE

En forutsetning for Norsk medlemskap i EEC er at ingen inntektsgrupper skal tilbys løsninger som ikke dekker deres behov. – Dette gjelder spesielt for landbruket. En direkte inntreden i EEC uten særordninger er utelukket, selvom den beregnede inntektsvikt i sterk grad vil kunne dekkes gjennom en tilsvarende inntektsstigning innen skogbruket.

Videre vil landbruket automatisk få statlige og EEC-finansierte støtteordninger. Likevel er behovet for særordninger tilstede. Og dette har møtt stor forståelse i EEC. Flere ledende EEC-politikere har uttalt dette. – Og når vi tenker på at Norges landbruk kun utgjør 0.5% av Fellesmarkedets samlede produksjon, skjønner vi jo at det har liten betydning for konkurranseforholdet.

NORGE VIL FORTSATT FÅ STYRE SIN DISTRIKTS-POLITIKK

EEC har forlenget påpekt nødvendigheten av å opprettholde mønsteret i bosetningen. De yter øko-

nomisk støtte der det er nødvendig, men overlater planleggingen til hver enkelt land.

Støtten kommer blant annet gjennom Investeringsbanken og sosialfondet.

En stor del går til utdanning og omskolering.

Investeringsbanken – som gir bidrag til finansieringen av utbyggingen i mindre utviklede områder.

Sosialfondet – som tar sikte på bedre sysselsetningsnivå og derved er med på å heve levestandarden. Dessuten peker både planen for økonomisk samarbeid i fremtiden – og landbrukspolitikken på nødvendigheten av å øke EEC's engasjement i finansieringen av distriktsutbyggingen. Dette har i praksis ført til en enorm investering i det fattige Syd-Italia hvor en rask industrialisering nå legger grunnlaget for en tidligere ukjent økonomisk vekst.

En belgisk senator uttalte nylig at Belgias inntreden i EEC har ført til en utbygging som landet selv aldri ville ha maktet.

Wergeland blir ikke mye verdt utenfor EEC...

Det er en kjent sak at prisstigning ikke lenger er et nasjonalt problem. Vi her i Norge er, som på så mange andre områder, også her avhengig av hva som skjer på de store markeder ute i verden. Og ikke minst hva som skjer innenfor det Europeiske markedet.

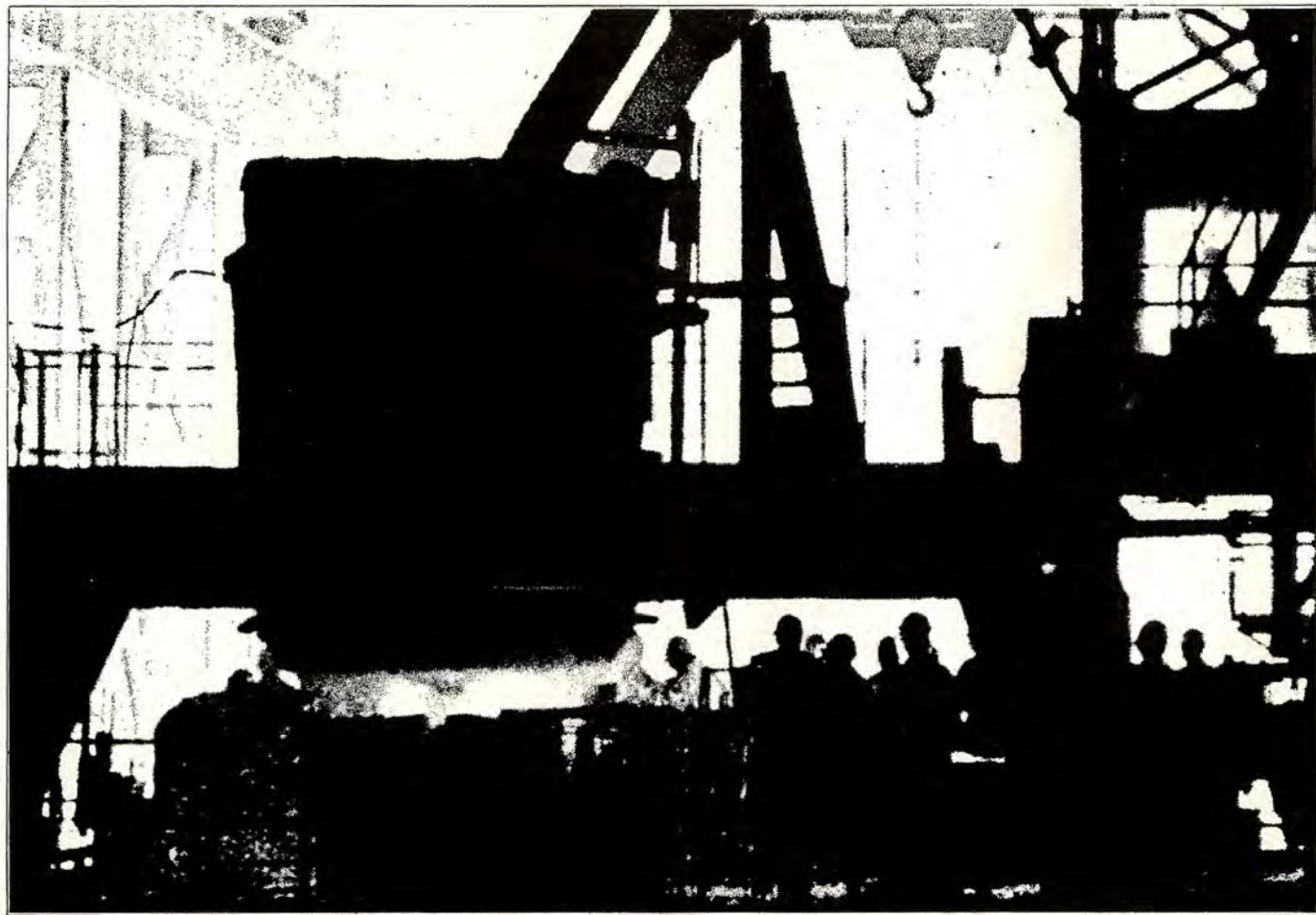
Hele 50% av den reelle prisstigningen i 1970 skyldtes økte priser på import fra utlandet.

Gjennom et europeisk samarbeid kan vi foreta reguleringer på det plan hvor svingningene oppstår, og på den måten oppnå kontroll over prisutviklingen. Wernerplanens hovedmoter er nettopp å oppnå stabile priser.

På samme måte vil en samlet økonomi-politikk i Vest-Europa forhindre spekuleringen som setter våre valutaer i fare. — Kapitalflukt og devaluering, som for kort tid siden rammet flere europeiske land, vil vanskelig kunne forekomme med en mer samordnet økonomi. Det vil selvfølgelig gi seg konkrete utslag i et stabilt sysselsettingsnivå.

EEC har allerede i Romatraktaten tatt det første skritt i retning av bedre kontroll med de multinasjo-

nale konsernene — for å hindre at de kan dirigere markedene og prisutviklingen.

www.pdf-arkivet.no/eec/ (2022)

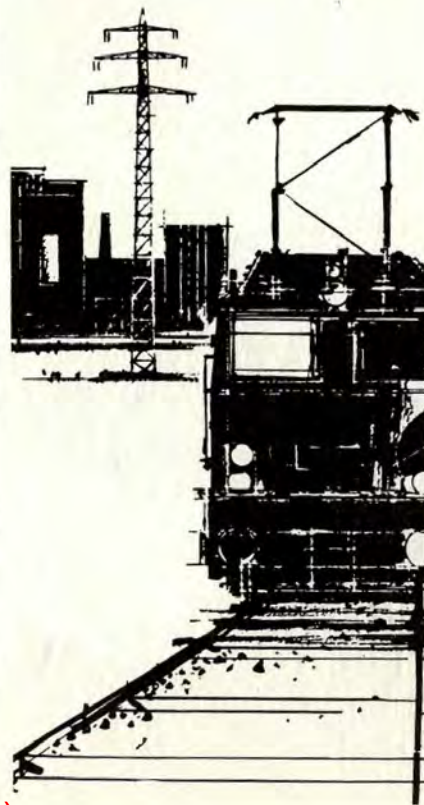
Hvem sier at EEC ikke vil hjelp U- landene?

EEC har ført en meget utviklingsfremmende politikk overfor U-landene. I langt større grad enn andre industriland.

Hvis vi ser på bidragene i prosent av bruttonasjonalproduktet – innehar Tyskland annenplassen, mens Nederland og Frankrike deler tredjeplassen. EEC-landene har bl. a. gått sammen om tre store utviklingsfond – herav 81% i rene gaver.

Men enda viktigere enn økonomiske gaver er selvfølgelig utviklingen av handelen. Gjennom assosieringsavtaler forsøker EEC å oppmuntre utviklingsland til å øke sin handel med hverandre og med Fellesskapet.

Utviklingslandenes handel med EEC oppveier 2/3 av deres underskudd på handelen med andre industriland.

Forurensning kjenner ingen grenser

Undersøkelser av luft og sne over Norge viser at store deler av forurensningene stammer fra industristrøk på det europeiske kontinent. Dette viser hvor hjelpeløse våre hjemlige tiltak er. — Bare gjennom samarbeide med resten av Europa kan vi komme frem til et binnende regelverk som kan bli effektivt.

— Et regelverk som EEC allerede er interessert i å utvikle.

Industrien er jo en av de alvorligste forurensningskildene vi kjenner idag. Men det er vanskelig å iverksette virkelig omfattende regulerings tiltak i ett land uten å skade konkurransevnen overfor andre land. Det er derfor uhyre viktig å få i stand internasjonale bestemmelser på dette området. Og hvem kan make dette bedre enn EEC? EEC har da også allerede tilbudt alle vest-europeiske land til å delta i et forskningsopplegg i stor skala omkring disse problemene.

— Dette er nok et eksempel på hva samlet styrke kan oppnå. Hva et samlet Europa kan oppnå. Har vi råd til å stille oss utenfor?

UNGE HØYRES LANDSFORBUND

Hvorfor vi vil inn i EEC

- **Gjennom EEC får vi innflytelse ved avgjørelser som treffes i Vest-Europa.**
- **Det vest-europeiske samarbeide vil opprettholde forsvarspolitisk**

sikkerhet og legge grunnlaget for avspenning.

- **Et åpent europeisk marked vil trygge vår økonomiske vekst og vil gi styrket mulighet til innsats i distriktsutbygging, i sosialpoli-**

tikk og kampen mot forurensningene.

Vi ser frem til et godt forhandlingsresultat - som kan gi det norske folk et grunnlag for å ta den endelige avgjørelse.

Unge Høyre.